

[Kai Moltke.]

mærkninger. Men jeg ved ikke, om den højtærede boligminister og de 4 forligsafsluttende ordførere har tænkt sig, at det skal være højesteretsdommeren eller landsretsdommeren, som skal løbe rundt og besigtige de forskellige kvarterer og kontrollere klasseinddelingen, tage stilling til forlængender om at komme med under den ene eller den anden paragraf om husleje-forhøjelse. Jeg tror, hæderlige mennesker må indrømme, at den rolle, der er tildelt nævnene af de 4 partier, er et forsøg på at fraskubbe sig ethvert sagligt ansvar, og at intet huslejenævn i nogen del af København vil være i stand til at påtage sig denne kontrollerende opgave.

Jeg vil straks, for at det ikke skal gå værre, end det er gået hidtil, rejse det spørgsmål, om det er meningen, at boligministeriet vil udsende et vejledende cirkulære til nævnene om deres opgave i forbindelse med kontrollen, eller om disse nævn skal hænge helt frit i luften med eneansvaret, samtidig med at man ved nyvalg af alle nævn og indsættelse af nye regler for konstituering og nedsættelse af nævnene risikerer, at halvdelen af medlemmerne er nybegyndere uden kendskab til nævnenes praksis.

Det, der skulle ske, var ikke så meget, at der skulle tages nogle årstal frem som grundlag for visse procentforhøjelser. Hvorfor ikke? Selv i 1890erne blev der jo bygget solidt og dengang luksusræget byggeri; men der blev også bygget korridorlejligheder, og det ville være lidt urimeligt, om de store Østerbrolejligheder og korridorlejlighederne på det inderste Nørrebro, Vesterbro eller Christianshavn skulle have den samme foreløbige og kommende årlige procentvise stigning. Jeg tror, sund fornuft tilsiger, at det kan man ikke.

Nu har de 4 ordførere været så elskværdige over for mig at sige, at intet af de ændringsforslag, jeg har stillet, kan accepteres; dem har man ikke brug for. Se, jeg mener, at i hvert fald nævnene kunne have brug for dem, og mon ikke de menige medlemmer her i tinget skulle tage hensyn til det?

Der er først mit ændringsforslag om indsættelse i lovens § 102 efter stk. 3 af et nyt stykke, der lyder sådan:

„Kommunalbestyrelsen skal efter begæring fra huslejenævn eller lejere stille den nødvendige tekniske og sagkyndige hjælp til rådighed ved ombygnings- og moderniseringssager, til forudgående skøn over fremkomne ombygningsprojekters hensigtsmæssighed, til beregning og vurdering af øget brugsværdi i forhold til omkostninger og til kontrol med, at godkendte rammer for ombygning og nyindretning overholdes. . .“

Det er jo kedeligt — ikke mest for mig, men for nævnene — at en sådan paragraf ikke engang kan blive diskuteret af det høje ting på grund af tidnød. Det er så meget mere kedeligt, fordi der på dette område foreligger et tidligere boligministerielt tilsagn. Som svar på et spørgsmål fra mig den 24. april 1963 i forbindelse med Frode L. Hansen-affæren erklærede den daværende boligminister, hr. Carl P. Jensen, her i tinget henvisende til en bekendtgørelse af 2. februar 1959 om nævnenes virksomhed følgende — det står i Folketingstidende sp. 5086 —:

„. . . der er ikke i denne bekendtgørelse fastsat noget om, at nævnet skal sikre sig teknisk bistand ved behandling af moderniseringer. I princippet skulle der imidlertid ikke være noget i vejen for, at ministeriet i henhold til lovbestemmelse kunne fastsætte, at nævnet skulle sikre sig teknisk bistand til vurdering af foretagne forbedringer og udgifterne hertil.

Jeg mener ikke mindst på baggrund af den seneste tids begivenheder, . . ., Frode L. Hansen-sagen“ . . . at det må være en selvfølge, at man indskærper disse regler . . . bør vi vist nok overveje at rette en henstilling til nævnet om i fornødent omfang at sikre sig den nødvendige sagkyndige bistand.“

Temmelig klare ord fra boligministeren. Nu omskrives det samme i en paragraf, og selv boligministerens egne partifæller i udvalget mener nu, at det er noget helt forkasteligt, og at det er særlige SF-tanker, som man ikke engang kan give en saglig behandling i udvalget, men som man henstiller til folketinget at forkaste uden nærmere overvejelse.

På samme måde ligger det med ændringsforslagene til § 112, f. eks. den sidste tilføjelse om, at husværten ved fremtidig an-